

عنوان مقاله:

بررسی شخصیت و شخصیت پردازی در داستان «قلب زیبای بابر» جمشید خانیان

محل انتشار:

دومین همایش ملی ادبیات تطبیقی پارسی، عربی و انگلیسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه صادقی نقدعلی علیا - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

ملیحه غفاری - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شخصیت: یکی از عناصر مهم داستان است؛ عنصری با ویژگی های اخلاقی و آگاهانه پیش شناخته که در انواع داستان و نمایشنامه حضور دارد؛ پایه و اساس داستان است. با این وصف «شخصیت پردازی» از مولفه های اصلی و یکی از فنون مهم و قابل توجه در داستان نویسی است که توانایی و خلاقیت نویسنده را نشان می دهد. این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی، به بررسی عنصر «شخصیت» و انواع آن از لحاظ ماهیت، میزان نقش داستانی، تحول پذیری، گستردگی و نوع کاربرد، در رمان «قلب زیبای بابر» جمشید خانیان پرداخته است. یافته های پژوهش نشان می دهد که شخصیت های داستان «قلب زیبای بابر» از نظر کاربردی متنوعند؛ چنانکه شخصیت های جامع در کنار شخصیت های ساده دیده می شوند ولی از نظر تحول پذیری، شخصیت های این داستان (بجز دو شخصیت)، همه ایستا هستند. دقت نظر در توصیف دقیق برخی شخصیت ها در بعد ظاهری و روانی از تقوق های هنری در روایت قلب زیبای بابر است.

کلمات کلیدی:

جمشید خانیان، شخصیت، شخصیت پردازی، قلب زیبای بابر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666581>

